Kui hunt wällu saand mend, võld Püite
karjane, kui Waiwina karjane omi kamposid
nüitab, siis mina nüidan ka müdä mina wõin.

Uecuud loomad üke lageda kõha päale käimi
mõne kõrra pomiseb es wasta päiwa neie ümber,
loomad heitemed kõik magama. Ise ka-
domod ta kui tiina tuhka; ega õle põisile ka võld
ei musta ega walget sest kuhu ta lähäb.

Kõrraline ootab ja ootab igawit filmil ei
tule ega tulegi karjast tagasi. Päiwa weeru
eel ilmub wast karjane teima jurre, ja kolm
koreft pikka pihlaka keppi käis. Karjane
võld poisile: „Kas teud üksi poja, need 3 pih-
laka keppi on kolmanda karsu ma päält met-
sast toodud. —

Nüüd wõttab karjane need 3 pihlaka keppi
puhema ja pus nuga puhema kätte, ise ehitab
kargupidi ja jälle wahu päiwä ümber karja käi
ma, keppid pidand ta käis paigal; aga pus nga
õksa oidand ta tagur kät karjast wällä poole, ise

aelenud nuga edesi tagasi; aga nga ka tera sei-
sand inke karjast wällä poole. Karju ümber käi-
es käänud ta ühte puhku täest kuuldawalt:
„Sul on ambad mul on nuga, sul on ambad mul
on nuga. Kui mõni kõrd ümber karja ninda
sai käind ajas ta karja metsa, istus maha, pa-
ni püssa nga kokuma ja käskis minu kaa
maha istuda; mina sain tämä käsu täitmed
ja oo kuuleme Waiwina karjane räsendab: ta koo,
ta koo sina übematu loom. Karjane ütleb:
nõed nüüd poja, kuida iga üks oma jälitud
kaukast jõõb. Hunt wed waiwina karjast üke
wana lamba, ja käis tihti jäol wõrsil, kus
ta mitagi jaagita wällä ei mend.

Aga Püite karjas ei käind ta enamb
mitagi kõrget sel suwel. — Juri Mürsep, 75 a.
wanu, ütles ise nägra lõpus ülmed kui karjane jõi nõi tiind. —

Ämbe jagamine. —

11. Kingitud wile. —

Üks weri waine pois kelle isä ja emä Tuara
tuhtmisel jüt ilmast oli jo ära kutsutud, käis